

DİNLE EY İNSAN!

“O ki, yarattığı her şeyi güzel yaptı. İnsanı yaratmaya da çamurdan başladı. Sonra onun neslini bir öz sudan, değersiz bir sudan yarattı. Sonra onu şekillendirip ona RUHUNDAN ÜFLEDİ. Sizin için işitme, görme ve idrak duygularını yarattı. Ne kadar az şükrediyorsunuz!” (Kur’an-ı Kerim, 32/Secde Sûresi, 7., 8. ve 9. Ayetler.)

“Hani Rabbin meleklere, “Ben kuru bir çamurdan, şekillendirilmiş balçıktan bir insan yaratacağım. Onu düzenleyip içine RUHUMDAN ÜFLEDİĞİM zaman, onun için hemen saygı ile eğilin” demişti. Bunun üzerine bütün melekler saygı ile eğildiler.” (Kur’an-ı Kerim, 15/Hicr Sûresi, 28., 29. ve 30. Ayetler.)

“Hani, Rabbin meleklere, “Ben yeryüzünde bir HALİFE yaratacağım” demişti...” (Kur’an-ı Kerim, 2/Bakara Sûresi, 30. Ayet.)

“...biz ona şah damarından daha yakınız.” (Kur’an-ı Kerim, 15/Kâf Sûresi, 16. Ayet.)

İnsan, bedeni itibariyle (beşer) kul, kendine üflenen ruh itibariyle de ALLAH'tandır. İnsanın özü HAK'tır. Yani insan varlıkta cüz'iyettir. “Ne ararsan kendinde ara” sözü bunun başka bir ifade şeklidir.

İnsan, “Allah'ın Ruhu”ndan olması itibariyle ne yaratılmıştır ne de ölümlüdür.

İnsan, madde üstü “Tümel Ruh”tan bir cüz'ün maddede büründüğü beşeriyet vesilesiyle bireyselleşerek madde ötesi BİLİNÇ'e dönüştüğü varlıktır. Madde üstünden geliriz, madde evrende ete, kemiğe bürünerek - taşı, toprağı giyinerek maddeden geçeriz. Burada (Dünyada) temelimizi oluşturur, madde ötesinde meydana getirdiğimiz BİLİNÇ'le yeni bir yaşama geçeriz. Zaten esas doğum da budur.

İnsan, madde üstü ruh, madde beden ve madde ötesi BİLİNÇ'in BİR'liğidir. Bu birlikten dolayı kâinatın özüdür.

İnsan, Adem'e bireyselleşme ve kemalleşme sürecinde (Beşer-İnsan-Adem) verilen isimdir.

Bütün canlılarda Allah'ın gücü mevcuttur. Yalnız bu güç insanda, "ALLAH'IN HALİFESİ" olması itibariyle gerekirse sınırsız olarak ortaya çıkar. Hakikat, insana onun tefekkürü, teslimiyeti ve ibadeti ölçüsünde açılır.

Kâinatta en üstün varlık, özüne ulaşan İNSAN'dır. İnsan, ilahî NUR'un yeryüzündeki tecelli ve zuhurudur. Ademe Allah'ın ruhu üflendiği için, sadece ADEM ruhani varlıktır. İnsanda Cebrail ve Mikâil boyutu açıktır. Allah'ın ruhundan üflenmesi Cebrail ve Mikâil boyutlarının açılmasıdır. Sadece insanda velilik ve nebilik makamları vardır.

Adem, AKIL'dır. Bütünsel (Tümel) Akıldan ayrı olmayan cüz'i akıldır. O Akıl programladığı canlılık üzere hareket eder. Şayet kendini çözemeyişen, beşersin kulsun; Ademliğini bulur, ilahîliğini anlar, öze erersen işte o zaman HAK olursun ki, akıl o Akıldan ayrı olmayan bir Akıldır. O Akıl sensin; taşta, toprağa bürünmüş, insan gibi gözüken sen, Allah'ın özüsün, HAK'sın. Demek ki sende tasarruf eden O'dur. Her şeyi kendinde ara! Üst Akıldan olduğunu sakın unutma! Sen ki Allah'ın "Ben insanın sırrıyım, insan da benim sırrımdır" sözünün muhatabısın!

Din, insanların içinde yaşadığı sistemi bilip anlamaları için bütün Nebilerin açıkladıkları ortak ilmin adıdır.

Aslında her cüz, Küllün bir parçası olduğundan, Külle doğru bir yöneliş ve bir çekiliş halindedir. **Mesele; cüz'ün Kül ile her noktada bağlı olduğunu idrak edecek mertebeye çıkma davasıdır.**

Varlığın aslı sonsuz, sınırsız AKIL – CAN – GÜÇ'tür. Hiçbir akıl, Allah'ın sonsuzluğunu kavrayamaz. Akıl, enerji denen gücü kullanarak çeşitli manaların meydana gelmesini sağlar. Hakikatte "Tek Bir Akıl" vardır. Her şey O Akılın ürünüdür. Aslında gördüğümüz ve ayrı ayrı canlılar sandığımız her şey, Allah'ın "Cemal" ve "Celal" sıfatlarının maddeye bürünmüş halinden başka bir şey değildir.

Her canlı Allah'ın "Cemal" ve "Celal" sıfatlarıyla birlikte yaratılmıştır. Zıtlıklar insanın kendini bilebilmesi, kemalleşebilmesi içindir. İşte insanın sorumluluğu, Allah'ın bu iki sıfatından hangisini kendinde egemen kıldığı ile ilgilidir. Nebiler ve gelen ilahî kitaplar, insanda "Cemal" sıfatının hakim kılınması amacına hizmet eder.

Bu dünyada “nefsin”le imtihan ediliyorsun. Konuya ilişkin bazı din âlimlerinden alıntılar yapacak olursak;

- “Allah'a ulaşmak iki adımdır: Birinci adımda nefesine basarsın, ikinci adımda Allah'a ulaşırsın.”

- “Ruhu bedene yapıştıran, nefsin arzularıdır.”

- “Nefs, insanın hırslarının toplamıdır.”

- “Ölümün korkusu ve acısı, dünyada sevdiğin şeyler kadardır; azabı da, nefsin aşırı isteklerine bağı kadardır.”

- “Hak, kulun nefsinin yok etmesini istemiştir, çünkü insana sevdiği şeyleri infak etmesini emreder. Onun yanında ise nefse bedel olarak cennetten başka bir şey yoktur.”

- İnsana en çok hata yaptıran duygular: hırs, kibir ve şehvettir.

- “Nefsin en kötü huyu 'benlik'tir.”

- “İnsanın Aklına ulaşmasını engelleyen kendisindeki vesvese, sahiplik duygusu ve bencilliktir.”

Ölüm, kulun Allah'a gidişidir. Bir netice değil, bir başlangıçtır. İnsan ölmez, kendi hakikatine doğar.

Peygamber Efendimiz bir hadisinde; “Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz, nasıl ölürseniz öyle dirilirsiniz.” demiştir. Dünyada iken ne kadar kemelleşmişsen ebediyen öyle kalırsın. Çünkü sen, senin bilincin ve ilminsin.

Allah'a yakınlık elde etmek, ilmin artmasıyla olur.

Özünün Hak olduğunu bilince, görüşün açılıp ilahî sistemi anlayınca artık geri dönüş imkanın yok. Bunları bu dünyada iken yani ölmeden önce bilmek zorundayız.

İnsanların yaptığı / yapacağı yanlışların sonuçlarıyla karşılaşacaklarını bilip bunun sonuçlarından korkmaları, gerçek “Allah Korkusu”dur.

“...Herkesin kazandığı hayır kendisine, yaptığı kötülüğün zararı da kendisindedir...” (Kur’an-ı Kerim, 2/Bakara Sûresi, 286. Ayet.)

“ Kim zerre kadar iyilik yapmış ise ancak onun karşılığını görecektir. Kim de zerre kadar kötülük yapmış ise ancak onun karşılığını görecektir.” (Kur’an-ı Kerim, 99/Zilzal Sûresi, 7. ve 8. Ayetler.)

“Rabbin hiç kimseye zulmetmez.” (Kur’an-ı Kerim, 18/Kehf Sûresi, 49. Ayet.)

“...Şöyle de: 'Rabbim! İlmimi arttır!'” (Kur’an-ı Kerim, 20/Ta Ha Sûresi, 114. Ayet.)

Kaynak: Kur’an-ı Kerim ve Son Adem Varoluşun Sırrı kitabı

Haydi Hakk vâki oldu, öldün diyelim
Kalan kim, göçen kim seçebildin mi
Dünyaya kazık çakmayı isterdin amma
Musalla taşında bir namazlık saltanatı sürebildin mi

Salâta hikmetle durabildiysen
Fakire, düşküne esirgemenen verebildiysen
Direnip gıybete karşı gelebildiysen
Yaradan’dandır deyip yerinmeden sevebildiysen

Sabredip beden kumaşını dürebildiysen
Hoşgörülle herkese selam verebildiysen
Kubbede hoş bir sadâ bırakabildiysen
Zaten ben Allah’tandım diyebildiysen

Az yeyip az uyuyup susabildiysen
İyilik, tevazu, takvada önde olabildiysen
Öz.e erken erip ölmeden ölebildiysen
Ölüm kutlu doğumdur, anlayabildiysen

Süleyman’san nefsi zelil etme olmalı için
Dünyada verilen süren dolmakta bir düşün
Maddeden geçerken her şey gelir başına
Haydi gir gönüle, **Cafer** çıktı karşına **S. G.**